

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1033

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

467

C O D I C E S A

468

rum deauratis, picturatis, et *Mathiae Corvini Hung. Regis insignibus decorus*, demum ad *Job. Fabricum Ep. Vien.* e famosa Biblioteca Budensi quomodocumque delatus, ab eoque Collegio suo ad *D. Nicolaum legatus*, ut nota frontis et calcis testatur, ita inscribitur: *Beati Basili Archiepiscopi Cesareg Cappadociensis De Diuinitate Filii & Spiritus Sancti: Adversus Eunomium Incipit:* Praeit vero cum *Praefatio dictatoria Bessarionis Card. ad Eugenium IV. Pont.* tum *Epistola interpres Georgii Trapezuntini ad Bessarionem*, qui ei *Basili interpretandi autor fuerat*; cum enim haec sub Concilii *Florentini* agerentur tempora, nondum amicitiam renunciaverat *Georgio Cardinalis*, quod demum sub *Nicolao V. et Paulo II.* accidit stringente calamum *Bessarione* in *Trapezuntinum* non traductorem, sed, ut ipse adpellat, *calumniatorem Platonis*. Ne duplex hoc Περὶ εγομένου hic adscriberem, quamvis in recentioribus *Basili Editionibus* non cum ratione omissum, vetustiores faciunt, puta *Ascensiana Paris.*
1520. f. *Cervicorniana Colon.*
1523. f. &c. in quibus prostat. Versionem nostram a Viris doctis successu temporis elimatam repraesentat Editio Maur. *Paris.*
1721. T. I. p. 207. f. Ejus initium in Codice: *Si omnes super quos Dei ac Salvatoris nostri ihesu christi nomen invocatum est &c.* Et finis: *Qui vero domino adberet unus spiritus est.*

II. fol. 99. p. 2. *Eiusdem B. Basili Contra Eunomium Ad Amphiphilochium Episcopum Iconii De Spiritu Sancto.* Praestantissimum istud magni Praesulis Opus ab *Erasmus* primum versum dicere videtur *Fabricius Bibl. graec. L. V. c. 19.* p. 79. Verum vide Cod. praeced. et audi *Bessarionem* in suprac. Praef. *Accipias igitur — opera; haec quidem contra impium eunomium illum*, haec uero ad beatum amphiphilochium de eadem materia edita. Et *Trapezuntinum* in ep. *Accepi litteras tuas, — quibus a me petis, ut magno illi basilio diuinitus contra eunomium conscripta uolumina ac simul que ad beatum amphiphilochium edidit: in latinam linguam ex greca transferam.* Incipiunt haec: *Laudau diligentiam tuam in discendo atque industriam &c.* Et finiunt: *iuxta cognitionem quae dignis a spiritu prebetur.* In Edit. Maur. exhibentur T. III. p. 1. et quidem, ut additur, ex Interpretatione *Erasmi*. Codicem nostrum απογεαφον *Laurentiani* cujusdam *Florentini* esse vix dubitem.

CCLXVI.

Codex membraneus lat. Sec. U. 170 XIV. Folior. 77. f. min. nitide perscriptus, rubricis illustratus, et olim, ut pag. ult. erasum, Monasterii S. Dorothae Wienne, dein, ut Thecae anteriori intus adnotatum, Joann. Alexandri Brassicanus Ann. 1528. et demum *Job. Fabricius* Antistitis nostri, ita minio insignitur: *Incipit prefatio Eusebij Jerome in librum Didimi Allexandrinus*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1033

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

469

P A T R I S T I C I .

470

drini de spiritu Sancto. Vir hic, quamvis ab infantia privatus oculorum usu, mire profecerat in profanis, sacrisque literis, dumque illi Hieronymus inter Viros illustr. c. 109. texeret elogium, jam annum 83. vivendo exceperat. Audiebat illum Alexandriae docentem cum fructu Hieronymus, neque contentus praesens etiam doctissimum ejus Opusculum latinum fecit, quod jam graece non extat. Versionem nostram habes inter Hier. Opera edit. Maur. T. IV. P. I. Append. col. 493. et edit. Vallars. T. II. col. 105. Seorsim, et quidem in tres divisum Libros contra Autoris et Interpretis mentem, prodiit Helmestad. studio Job. a Fuchte 1614. 8. Nobis in Capita XXIII. tribuitur. Hieronymi Praefatio ad Paulinianum directa est, quod Titulus noster dissimulat. Dissimulare tamen ego non possum, in hac Praefatione ab Editoribus haec tenus prave positum fuisse: post Romuli casam et ludorum Lupercalia, pro quo rete Codex noster: ludorum Lupercal. Quid enim essent ludorum Lupercalia, nisi ludorum ludi? Non ita ταυτολογος Hieronymus; sed, cum ei de locis res esset, diversorio Mariae et Salvatoris speluncae casam Romuli et speluncam Panis in monte Palatino dicatam, dictamque Λυκειον id est Lupercal, unde festi Ludi Lupercalia adpellabantur, obponit. Ceterum Codicis lectio satis proba est.

II. fol. 36. *Incipit Ambrosius de bono mortis.* Hoc tenore: Quo-

niam de anima superiore libro sermonem aliquem contexuimus &c. Habetur edit. Maur. Parif. 1686. T. I. col. 389. Nobis absque divisione in Capita decurrit, textus sat castigato. Mox sub ingressum pro: *Spirandi munere frui legitur: fungi.*

III. fol. 54. *Ambrosius de ysaac et anima.* Opusculo huic priores deberi, vel ex initio praecedentis patet. Itaque T. cit. col. 355. occurrit. Ejus ingressus est: *In patre nobis sancti ysaac uel origo satis expressa est uel gratia &c.* In progressu lectionis: *exiuit in campum abalienari*, mallem, quam *abalienare*, quod habent Edita, ubi Hebraeus לישׁתַּי, Interpretes ἀδολεχῆσται, ὄμιλησται, λαλῆσται, nempe τοῖς ἴδιοις λογισμοῖς, unde Vulg. *ad meditandum*, quasi secum agendum, et mentem ab aliis curis abstracti, cui utique vox passiva *abalienari* melius respondet. Mox in Editis Enos autem qui assumpt et speravit &c. τὸ qui redundare videtur, quod etiam Codex omittit. Suspicio etiam paullo post cum Codice legendum: *manifesta viri interpretatione pro veri.* Quamvis enim Ambrosius hic Enos cum Enoch confundat, ad significacionem tamen vocis אָנוֹשׁ Homo aludere illum conjicio &c.

IV. fol. 75. p. 2. *De cura rei familiaris Bernhardus.* Non utique Claraevallensis, sed Silvester ille saepius relatus ad Raymundum militem epistola, quae infit: *Doce-ri petis a me de cura et modo rei fami-*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1033

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

471

C O D I C E S

472

familiaris &c. Vide Vol. I. P. I.
col. 816. Singulis Opusculis Lib-

arius praeter pias preculas sub-
scripsit:

Penna gradum sisto, quoniam liber explicit iste.

CCLXVII.

R. 3078 Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. 184. f. per duas columnas nitidissime scriptus, rubricis distinctus, olimque beate Marie virginis in Pawmgartenperig, Ordinis Cisterc. in super. Austria inscribitur: Omelie Johannis Crisostomi Super Matheum. Praeit Capitulare Homiliarum XL. Dein Incipit Prologus Beati Johannis Episcopi In Opus Sequens. Nempe: Sicut referunt. matheum conscribere evangelium causa compulit talis &c. Opus Autoris incerti jam saepius Vol. I. a me relatuum in hoc Exemplo sifit inverbis: Si quis autem ministerium hoc per illum (illos) putat impletum, qui in actibus apostolorum leguntur. Atque in iisdem sifit, observante Montefalconio edit. Maur. Opp. Chrysostomi T. VI. Paris. 1724. f. p. CXCVI. etiam Codex Carthusianorum Vallis Dei, aliis Exemplis ad C. 25. Matthei et Homiliam LIV. progradientibus. Texum nostrum satis probum conferrando deprehendi.

CCLXVIII.

U. 167 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 76. f. per duas columnas sat bene scriptus, rubricisque illustratus, multis tamen locis emendatus et subpletus testamen-

to M. Conradi de Hildeshem Theol. Baccal. et in Decretis Licentiati, de quo nihil compertum habeo, obvenit Librariae Collegii Theol. et Artist. Wienne, ut Theca anterior praefert. Continet vero dupli titulo: Omeliarium Crisostomi Alias de opere imperfeto, seu Commentum Crisostomi episcopi super evangelium Mathei, cuius initium: Sicut referunt matheum conscribere evangelium causa compulit talis &c. De Homiliis his Joannis Chrys. subpositis non semel egi superiore Vol. Extant in edit. Opp. Mauriana Paris. T. VI. pag. XI. numeroque sunt LIV. At nobis hic aliter divisae abrumpuntur Homilia XL. in expositione Cap. XXIII. v. 37. his verbis: qui lapides quosdam iactant super apostolos et prophetas, quae in Editis occurunt Homil. XLVI. pag. CXCVI. Aliquot igitur Codicis cetera probi folia excidere.

CCLXIX.

Codex chartaceus lat. Sec. XV. R. 499 Folior. 115. f. per duas columnas nitide scriptus, et posteriore parte miniatus multa complectitur D. Joh. Chrysostomi in antiquis Versionibus latinis, et in primis Sermones LXXI. praevio Elencho, quorum I. De Genesi et Dignitate humane conditionis, qui incepit: Dignitas humane conditionis facile